

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ὁ «Υποψήφιος» τοῦ γηραιοῦ Κερκυραίου μουσικοδιδασκάλου ἐπέτυχε κατὰ τὴν πρώτην παρουσίαν τῆς ὑποψηφιότητος αὐτοῦ ἐν τῷ ἀθηναϊκῷ θεάτρῳ διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας ἢ ἀκριβέστερον διὰ παμψηφίας. Καὶ οὕτως ἀνεκηρύχθη, ἂν οὐχὶ βουλευτὴς, ὡς ἡύχετο ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐκθέτων πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τὸ πρόγραμμά του, ἀλλὰ καὶ τι καλλίτερον· ἀνεκηρύχθη... τὸ πρῶτον ἐλληνικὸν μελοδράμα, ὅπερ ἀνεβιβάσθη ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς σκηνῆς, καὶ ἀναβιβάσθην ἐτιμήθη καὶ ὑπὸ πολλοῦ καὶ ὑπ' ἐκλεκτοῦ κόσμου, καὶ τιμηθὲν ἡκούσθη μετ' ἀδιαπτώτου προσοχῆς, καὶ ἀκουσθὲν προὐκάλεσεν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰ φρενητιώδη χειροκροτήματα τοῦ κοινοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰς φρενητιώδεις ἐμφανίσεις τοῦ κ. Σύντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

*

Ὁ «Υποψήφιος» τοῦ κ. Σύντα εἶνε κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν πολλῶν καὶ κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ὀλίγων, ἀξιόλογον ἔργον, μελωδικὸν καὶ εὐστροφον, ἀρμονικῶς διακυμαινόμενον μεταξὺ περιπαθῶν καὶ φριδρῶν τόνων. Αἱ ἐν αὐτῷ ἐρωτικαὶ δυωδίαι, χορικά τινὰ ἄσματα καὶ τινες κωμικαὶ μονωδίαι, συνοδευόμεναι ὑπὸ ἐντέχνου ὁργανικῆς ἀρμονίας, ἐκρίθησαν ὡς λίαν ἐπιτυχῆ δείγματα μουσικῆς δεξιότητος, ἰδίως ἐν τῇ πρώτῃ πράξει. Ἐλέχθη περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐνίοτε ἀναπολεῖ ἄγαν ζωηρῶς ξένα μελίσματα, ἰδίως τὰ τοῦ Ροσσίνι· ἀλλ' οἱ εἰς μομφὴν ἀπευθύνοντες τὴν διάκρισιν ταύτην λησμονοῦσιν ὅτι, ἀφ' οὗ καὶ ἡ δημιουργικωτέρα καλλιτεχνικὴ πρᾶξις δὲν δύναται νὰ ἀποστῇ ὅλως τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἀναμνήσεων, πολλῶν μᾶλλον τὴν ἐν λόγῳ ἐπίδρασιν θαυμάσια ἀπόπειρα Ἑλλήνων ἐν χώρᾳ, ἥτις στερουμένη ἰδίως καλλιτεχνικῆς ἀτμοσφαίρας, δὲν δύναται μέχρι τινὸς νὰ πράσῃ ἢ καλλιτέχναις, οἵτινες αἰσθάνονται καὶ σκέπτονται κατὰ τὰ ξένα πρότυπα μᾶλλον ἢ ἡττον δουλικῶς.

*

Ἀλλ' ἂν ἡ ἀναπόλησις τοῦ Ροσσίνι ἐν ταῖς ἀρμονικαῖς μελωδίαις τοῦ «Υποψηφίου» παρέσχεν εἰς τινὰς ἀφορμὴν νὰ ἐπιδειξῶσι τὰς μουσικὰς τῶν γνώσεις εἰς τὸ πολὺ κοινὸν τῆς πλατείας, τῶν θεωρειῶν, πρὸ πάντων δὲ τοῦ ὑπερώου παρέσχεν ἀφορμὴν νὰ ἐκραγῶσιν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐπιδοκιμασίας καὶ μονονουχί εἰς ζητωκραυγὰς. Ἡ δημώδης χροιά, ἡ ἐπιχρίουσα μέρη τινὰ τοῦ μελοδράματος, καὶ οἱ κρότοι τοῦ κλαυθμοῦ, ἐκφραστικώτατα χρησιμοποιηθέντες ἐν τῇ ἐπὶ σκηνῆς ὑποδοχῇ τοῦ «Υποψηφίου», δικαίως κατεγοήτευσαν τὸ κοινόν· ὡς φιλόμουσοι καὶ φιλόμολοι, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὡς Ἕλληνες.

*

Ἀλλ' ὑπὸ ἄλλην τινὰ ἔποψιν, ἀνεξαρτήτως τῆς μουσικῆς ἰδιοφυίας τοῦ ἔργου, παρατηρήσαμεν ἐν αὐτῷ δύο ἀξιωμακτικὰ στοιχεῖα πρωτοτυπίας. Πρῶτον παρατηρήσαμεν, ὅτι ἐκάστη τῶν τριῶν πράξεων ἐξ ὧν ἐκείνο σύγκαιται κατέχει βαθμίδα ἀντιστροφῶς ἀνάλογον τῆς σειρᾶς τὴν ὁποίαν κατέχει. Ὑπομονή, καὶ ἐξηγουμένα. Συνήθως τὸ forte τοῦ συγγραφέως, τοῦ μελοποιῶντος, τοῦ καλλιτέχνου αὐξάνει καθ' ὅσον προβαίνει ἐπὶ τὸ ἔργον· συνήθως αἱ τελευταῖαι πράξεις τοῦ δραματογράφου ἢ τοῦ μελογράφου, αἱ τελευταῖαι σελίδες τοῦ συγγραφέως εἶνε αἱ ὠραιώτεραι. Ὁ κ. Σύντας ὑπέστη τὸν νόμον αὐτὸν ἀντιθέτως· ἡ πρώτη πράξις, εἶνε ἡ καλλίστη· ἡ δευτέρα ὀλιγώτερον καλὴ· ἡ τρίτη ὑπολείπεται ἀμφοτέρων. Ἡ Μοῦσα τοῦ κ. Σύντα,

ἂν ἔχη γλυκαῖαν τὴν φωνήν, δὲν ἔχει ὅμως γερὰ τὸ πόδι· πολὺ κουράζεται εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου τῆς.

*

Ἐπίσης ἕτερον στοιχεῖον πρωτοτυπίας ἀποτελεῖ ἡ δημοτικότης μερῶν τινῶν τοῦ Ὑποψηφίου, πρὶν ἢ αὐτὸ τὸ μελοδράμα καταστῇ δημοτικόν. Δυσχεροῦς οὔσης τῆς παραστάσεως αὐτοῦ ἐπὶ θεάτρου, τὰ μέλη του ἐχρησιμοποιήθησαν καταλλήλως εἰς τραγῳδία, ἀποτελοῦντα τὸ χάσμα πάσης ἐπτανησιακῆς κατὰ μέρος. Οὕτως ὁ μελοποιὸς τοῦ «Υποψηφίου» κατέστη εἶδος τι Ἀχιλλέως Περσέως, γνωσθέντος καὶ ἀγαπηθέντος ὡς ποιητοῦ, πρὶν ἢ ἐκδώσῃ Ἀπαντα.

*

Διὰ τὰς λοιπὰς λεπτομερείας τῆς παραστάσεως τοῦ «Υποψηφίου», διὰ τὸν ὠραῖον κόσμον τὸν φοιτήσαντα ἐν τῇ πρώτῃ ἐσπέρᾳ, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀοιδῶν, διὰ τὴν εὐεργετικὴν τοῦ τόσον ἐπιτυχῶς διευθύναντος τὴν ὀρχήστραν κυρίου Λαμπιέρ δὲν προσθέτομέν τι, ὑποθέτοντες ὅτι πρὸ τοῦ Ἀστειοῦ, προσέτρεξαν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν εἰς τὰς καθημερινὰς ἐφημερίδας.

*

Παρατηρήθη οὐχ ἡττον ἢ ἔλλειψις τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἠδύνατο διὰ τῆς παρουσίας του νὰ συντελέσῃ μεγάλως εἰς τὴν ἐν γένει ἐπιτυχίαν τοῦ Ὑποψηφίου. Φίλος αὐλικὸς ἐδικαιολόγησε τὴν ἀπουσίαν εἰπὼν, ὅτι ἡ Βασιλεία πρέπει νὰ ἱσταται πολὺ ὑψηλὰ καὶ νὰ μὴ ὑποστηρίξῃ οὐδὲν Ὑποψήφιον.

*

Ἡμεῖς ἐκ τῶν προτέρων εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι θὰ ἐπετύγχαν, διότι εἶχε τοιοῦτο ρεῦμα... ὥστε ἠναγκάσθημεν νὰ φορέσωμεν καὶ τὸν ἐπενδύτην μας.

*

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ὁμολογουμένως συνετέλεσε διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ αἰώνιος Ὑποψήφιος κ. Κυριακός.

*

Μεγάλως ὅμως ἐλύπησε πάντας ἡ ἀναλγησία τοῦ κοινοῦ. Κατὰ τὴν δευτέραν παράστασιν δὲν ἦσαν οὔτε ξήνια ἄνθρωποι.

*

Ἐσφαλμένως ἐγράφη ὑπὸ τινῶν συναδέλφων, ὅτι ὁ κ. Σύντας πρότίθεται νὰ μελοποιήσῃ τὴν Γαλάτειαν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλεῖαδου· καθ' ὅς ἡμεῖς ἔχομεν πληροφορίας, θὰ μελοποιήσῃ τὴν *Εὐταπειάνην*.

*

Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι καὶ τὸ ἔργον εἶνε κάλλιστον καὶ μετὰ πολλῆς τῆς δεξιότητος ἐξετελέσθη. Τὸ Ἄστυ ἀποτίνειν φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν γνωστὸν Ἕλληνα μουσουργὸν πρὸ πολλοῦ ἐδημοσίευσεν τὴν εἰκόνα καὶ τὴν βιογραφίαν τοῦ κ. Σύντα. Τοῦτο δὲ μὴ νομισθῇ, ὅτι εἶνε réclame καθ' ὅσον τὰ φύλλα ἐκείνα, *ἔντηλῃθησαν* μέχρις ἐνός.

Ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου